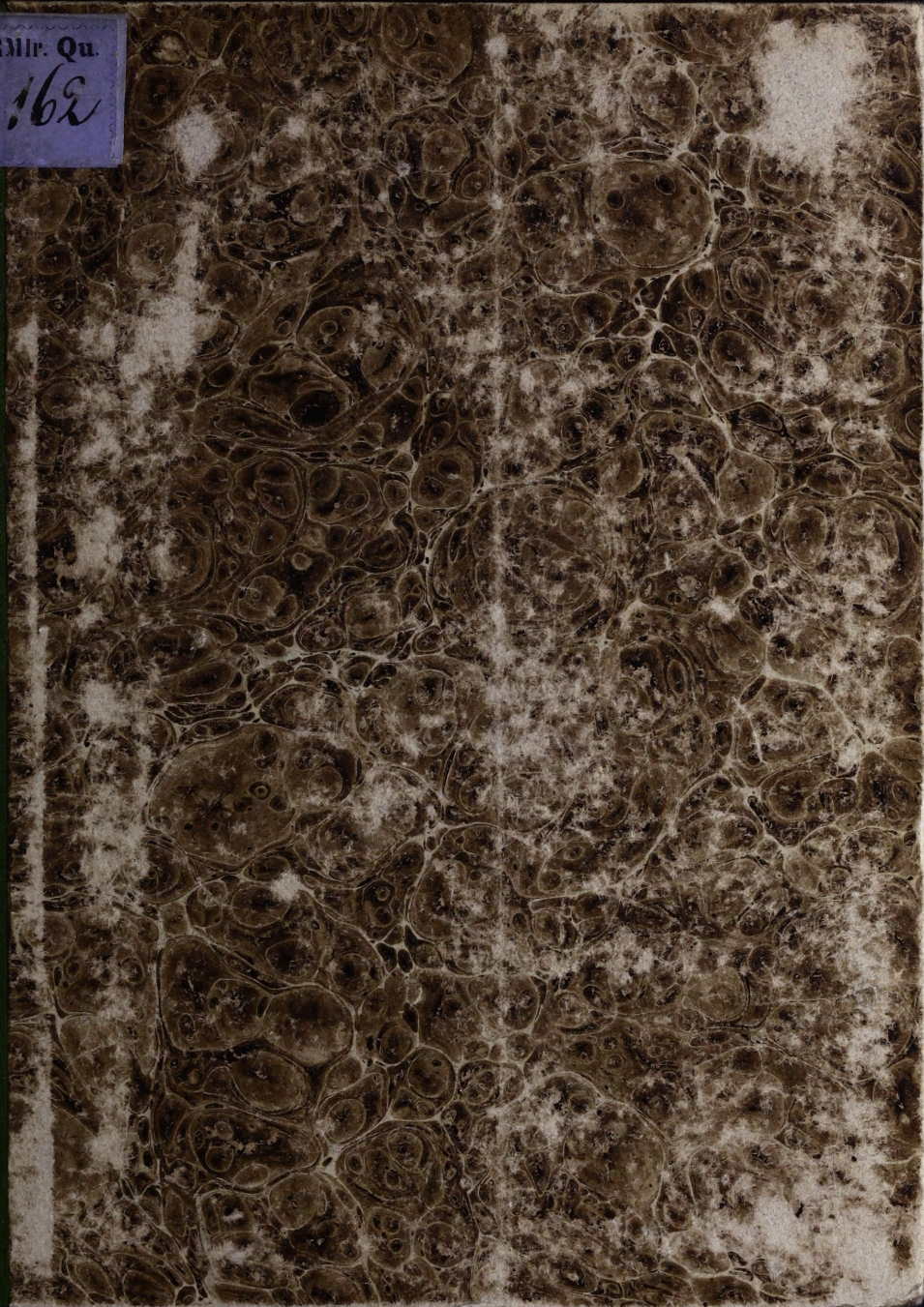

R.M.P. Qu.

162

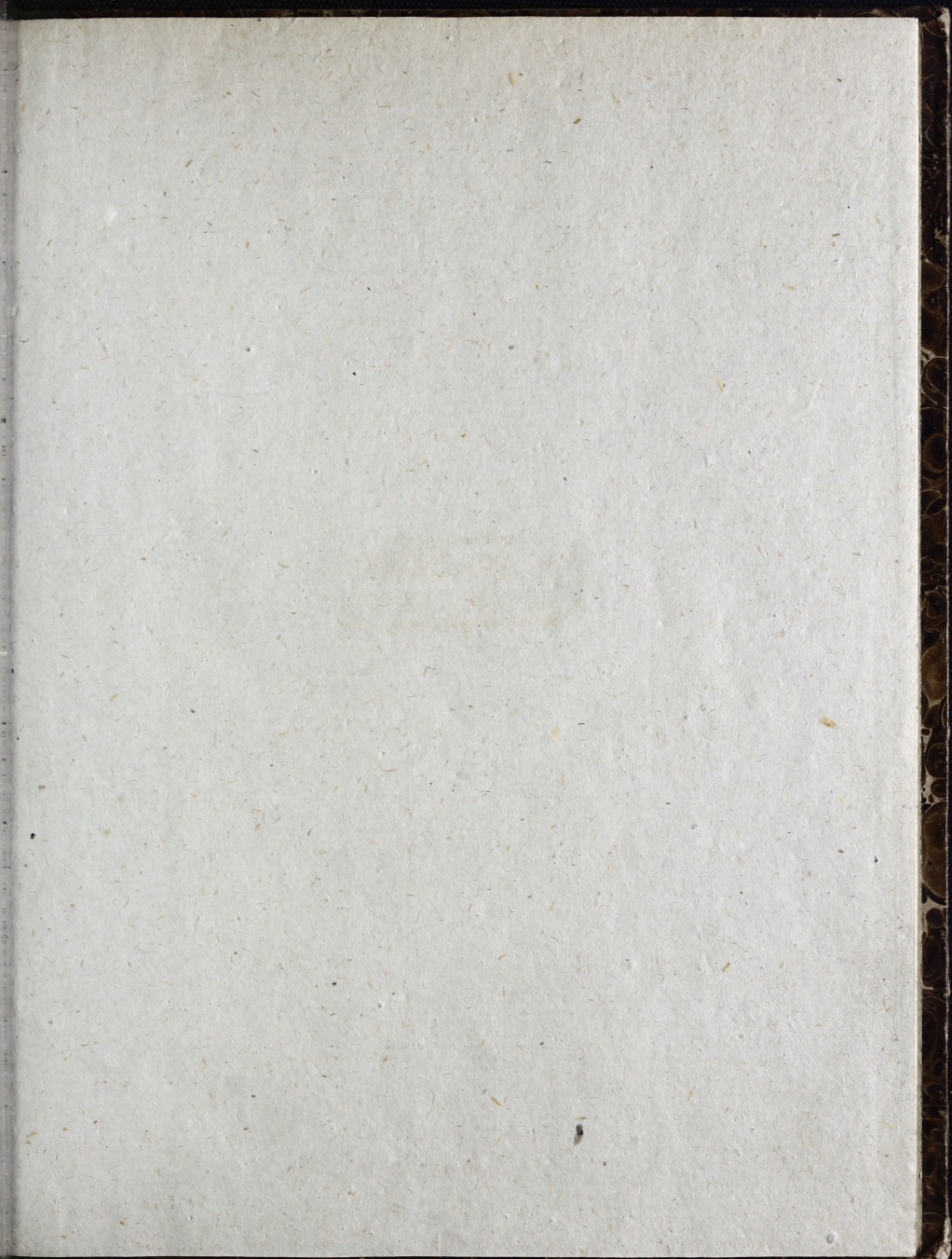

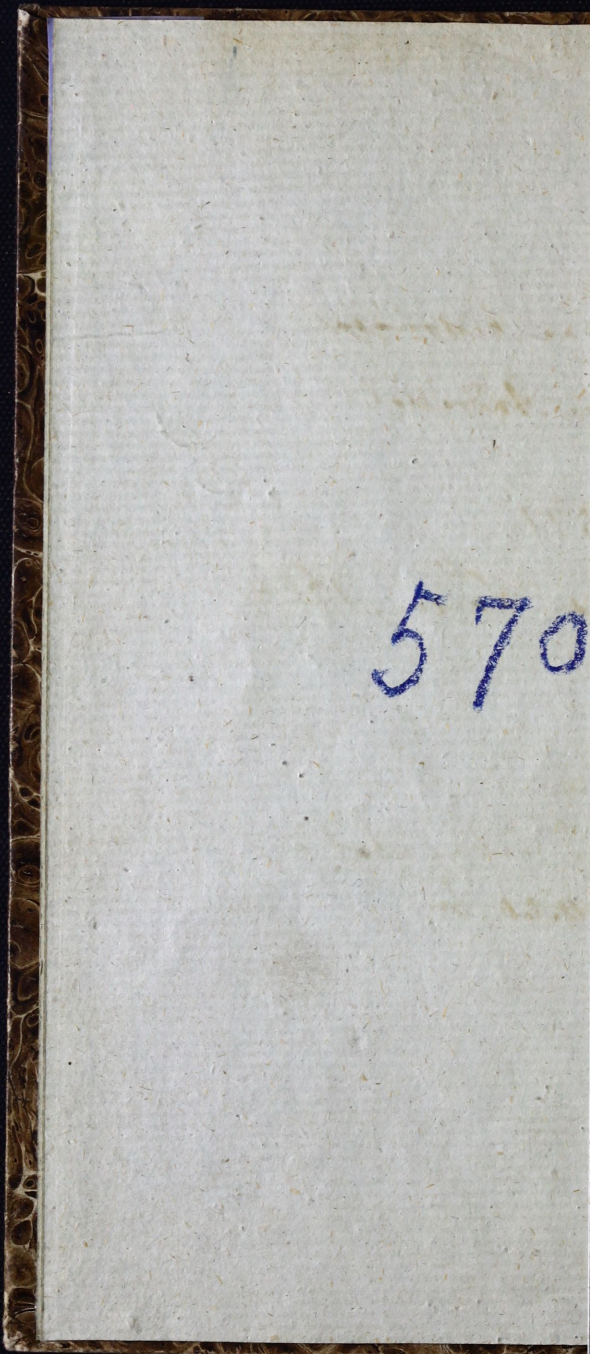
RMr. Qu.

162

КНИЖНИЦА
ИМПЕРАТОРА

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

570

SZEP RÖVID HISTORIA,
MIKEPPEN SVSANNA A
KETVEN BIRAKTOL HAMISSANELE
RVLTATVAN, HALALRA ITILTETET:
Es miképpen az Ur Isten látván ártatlanságát,
Daniel Propheta által megszabadította,
énekben irattatot B. A. által 1541
Eszterházyban.

Ad Notam: Sokszor sóltunk az Réghi nagy időkről, Kiválképpen, &c.

ANIEL ezt írja minden meg halgassa, Egy Si-
do Leányról kinek jámborsága, Dicstretes va-
la minden tisztasága, Es Istenben vala tellyes
bizodalma.

Kinek az virággal az ő bépségéről, Es az le-
nyoknak ő fejezségéről, Nevet attak vala ő ékezségéről, Sus-
annának mondgyák ő Kerekt nevérol.

Helchias leánya az Susanna vala, Kinek ő bépsége csudá-
latos vala, Moyses törvényében tanitatot vala, Attyával An-
yával Isten felő vala.

Lakik vala akkor Babilloniában, Az jámbor Ioachim
oly nagy gazdakságban, Dicstretes vala az egy igaságban,
nagy tökéletes minden jámborságban.

Ioachim Susannát igen megbereté, Igaz házasságra ötet
télé, Mellyet büléitől bépen meg-is kére, örök fele-
vel vövé.

Ioachim kerte Ioachimnak vala, Mely az ő házá-
nd az eghés kösséghez házához gyült

vala

570

SZEP RÖVID HISTORIA,
MIKEPPEN SUSANNA A
KÉT VENBIRAKTOL HAMISSAN EL-
RVLTATVAN, HALALRA ITILTETET:
Es miképpen az Ur Isten látván ártatlanságát,
Daniel Propheta által meg szabadította,
énekben irattatot B. A. által 1541
Eszkendöben.

Ad Notam: Sokszor bõltunk az Réghi nagy idökröt, Kiválképpen, &c.

DANIEL ezt írja minden meg halgassa, Egy Si-
do Leányról kinek jámborsága, Dicshiretes va-
la minden tisztasága, Es Istenben vala tellyes
bizodalma.

Kinek az virággal az ő bépségéről, Es az le-
nyoknak ő fejrőségéről, Nevet attak vala ő ékeffégéről, Sus-
annának mondgyák ő Kereßt nevéröl.

Helchias leánya az Susanna vala, Kinek ő bépsége csudá-
latos vala, Moyses törvényében tanítatot vala, Attyával An-
yával Isten fejdö vala.

Lakik vala akkor Babilloniában, Az jámbor Ioachim
oly nagy gazdakságban, Dicshiretes vala az egy igaságban,
nagy tökéletes minden jámborságban.

Ioachim Susannát igen megbereté, Igaz házasságra ötet
kért, Mellyet büléitöl bépen meg-is kérc, örök fele-
tel vövé.

Ioachim kért Ioachimnak vala, Mely az ő házá-
ból az eghés kösséghez házához gyüle

vala

6
vala, Mert ő az többenél tiszteletesb vala.

Azon esteendőben akkor válaftának, Két vén emberek
ő fő Birájoknak, Hobbu vén bakállók mint az ketske bak
nak, Alnok ő elméjek mint az ag farkasnak.

Szól ott az Vr Isten az vén emberekről, Mert el ki ráma
dot Babilloniából, Alnokság hamiság az nem ag biráktó
Kik látratnak vala Kösségnek például.

Ezek Ioachimhoz gyakran gyűlnék vala, Es az ő házán
féket űlnék vala, Mind az eghéb kösség hozzájok gyűl val.
Valakinek törvénye vagy peri vala.

Mikoron im az dél fel melegült vólna, Mind az eghé
kösség haza mégyen vala, Susanna akkoron el bé mégye
vala, Vrának kertiben alás' fel jár vala.

Es az vén emberek ötet látták vala, Naponként bé me
ni megh szemlélik vala, Es kertben járását titkon nézik vala.
Ő kívánságára fel gerjedtenek vala.

Minden értelmeket ott ők hátra veték, Es az ő szemek
ők alá függeszték, Hogy az Menyországot és Istent ne néznék
Igaz itiletről el feletkezének,

Szivökben mind ketten megh sephettek vala, Es ő bere
mekben fel gerjedtek vala, De ők ezt egymásnak nem jele
tik vala, Kiki csak szívében tüzét viseli vala.

Mert bégyenlik vala egymásnak mondani, ő kívánság
kat el ki jelenteni, De akarnak vala Susannával lenni, Szó
galmatosképpen naponként őkjárni.

Iertek mennyűnk haza egymásnak mondának, M
jött ideje az jó ebédkornak, Ketten ők egymás
válnak, Titkon meg térének egyben talál

Kezdek kérdeznie hogy mi oka vólna
ketten haza mentek vólna, Es ism

Mert néki nálunknál jób ereje vala, Az aytót fei nyu
rayta ki balada, Az Ábfont megh fogók nekünk megh nem
mondá, Es meg nem jelenté az Iſú ki volna.

Ezekről mi vagyunk az tanóbizonyság, ő nékiek meg
hűn az egész fokalság, Mind Fejedelmeknek és fő Birájok
nak, Süfannát halálra ott mind kárhoztaták.

Süfanna Iſtenhez kiáltván azt mondgya, örök Iſten k
vagy titkoknak tudója, Es minden ſiveknek vagy által lá
tója, Mindeneket te tudtz eléb hogy nem volna.

Te tudod Vr Iſten hogy az hamis Birák, Hamis tanusá
got ellenem állanak, Imé meg kel hallnom maga én nem
vérttem, Mit ezek hamiffan ſerzettek ellenem.

Iſten le tekinte az nagy kiáltásra, Süfannát kedvelé ötet
meg halgatá, Es mikoron immár vitetnék halálra, Egy ki
gyermek lelkét Iſten fel inditá.

Az gyermeknek neve Daniel Propheta, Gyermek nagy
fel bóval fel kiálta monda, En az igaz vértől vagyok oly nagy
tishta, Hátra ő reája az fok nép fordula.

Monda az fokalság mit állas te gyermek, Felele nékie
álván ő közöttök, Izraél fiaí lám bolondok vattok, Igazat
tilni mindnyájan sem tudtok.

Mi légyen az igaz lám nem ismértek, Izraél leányát hal
ni itélitek, Az uy iteletre azért meg térjetez, Mert hamis be
ſédet ez ellen ſerzettetek.

Azért hamarsággal ottan megh térének, Mondának az
vének ott az kis gyermeknek, lövel úgy közinkben jelent
meg mi nekünk, Iſten néked adta tisztit az véneknek.

Monda ott ő nékik az gyermek Daniel, Csak egymástó
ti válabbátok el, Megh itilem őket igaz itelettel, Ott ő
sták azokat egymástól.

4 Egyiket hivatá monda ő nékie, Vissza aggot ember go-
sof napon termet, Az te nagy-büncid most elő jöttek,
Minden álnokságid mostan ki tetzenek.

Hamisítéletet elébb itilés vala, Az ártatlanokat nyomor-
tatod vala, Es az gonosfokat el bocsátod vala, Maga Isten
mondgya ártatlant meg ne öly.

Mond megh azért immár hogy ha őket láttad, micsoda
a alat beálleni láttad, Monda az vén Biró megh mondom
mert láttam, Az Olay fa alat őket együt láttam.

Halván az Daniel néki ezt felelé, Igazán hazudál az tén-
nen fejedre, Imé az Istennek Angyala kezébe, Egyélestor
ragyon mellyel vágjon ketté.

Daniel akkoton azt el ki viteté, Másikat hivatá és monda
néki, Chanahámnak magva pogányoknak feje, Minden
gonofságnak kútfeje örvénye.

Ortának bépsége lám meg csal tégedet, Es el fordította
bíránság bívedet, Az szép leányokkal te ezt tébed vala, Es ök
élelmessen néked bólnak vala.

De ezt az Susanna el nem szenvedheté, Tű gonofságtor-
tat el nem viselheté, Mond meg azért ötet mely fa alat lát-
ad, Ottan azt feleletölgy fa alat láttra.

Halván az Daniel néki ezt felelé, Igazán hazudál az tén-
nen fejedre, Imé az Isten Angyala előtted, Mely sententiá-
val téged vágjon ketté.

Mind az egész Köösség fel kiálta monda, Az örök Istennek
menyben légyen hála, ő benne bizókat ki meg szabadította,
Haláltól patvartól őket óltalmazza.

Az két vén Birákra ott az nép támada, Mert Daniel ö-
m megh győzte vala, őnnön bájok által bizonyította,
Maga hamis beállat kerten bólnak vala.

5. Akkor ők egy napot mind ketten zerzének, Mikor csak egyedül Susannát lelhetnék, Vélle nagy kedvekre ketten lehetnének, ő bép tisztaságát meg béplöfitenék.

Mikor vigyáznának az meg mondot napon, Az kertben bé méne Susanna az napon, Két sólgáló leány ám mellette vagyon, Akar meg fürödni mert nagy hévűeg vagyon.

Akkor az időben senki ott nem vala, De csak az két Birák meg reyteztek vala, Susanna bépűegét titkon nézik vala, De maga Susanna ezt nem tudgya vala.

Monda Leányinak sietvén hozzatok, Olayt őappant nékem kivel megh mossatok, Es az kert aytaját erőssen zárjátok, Hozzám hamarsággal ti gyorsalkodgyatok.

Mikoron az aytót bé bégeűték vólna, Es ők azzal aytón el ki mentek vólna, Az két vén emberek fel támadtak vala, Hozzá futamának im ezt mondgyák vala.

Aytó bé zárolván mi te hozzád jöttünk, Senki minket nem lát csak mi magunk vagyunk, Tégedet kívántunk tégedet bérettünk, Engedg azért nekünk és vigadg mivelünk.

Hogy ha nem akarod ellened támadunk, Hamis tanúságot ellened mi sóllunk, Hogy egy lfiat veled itt az kertben láttunk, Es azért leányid tölled el küldötted.

Monda az Susanna nagy foházkodással, Minden felöl nyavalyásnak halál, Ha néked engedek kész az örök halál, Hogy ha nem engedek nem futhatok én el.

De sokkal jób nékem cselekedet nélkül, Emberek kezében esnem vétek nélkül, Hogy nem mint vétkez nem Isten sine előtt, Mert semmi titok nincsen bémei előtt.

Azért az Susanna fel sóval kiálta, Az két vén Biró-is el-
álta, Az eggyik futamék az aytót fel nyitá, Szerzett
ot erőssen kiáltya.

6 Mikoron az házban az főlgák meg hallák, Kiáltáfra hamar keriben futamának, Ezt ők ugy bégyenlik mit az Birák mondnak, Mert ezt az Aßonyhoz többé nem hallották.

Hóldá kelve penigh másod napon vala, Ioachim házához az Kößfegh gyült vala, Az két vén Birák-is oda mentek vala, Minden álnoksággal fővök rakva vala.

Susannát megh ölni ezek igyekeznek, Azért ők mondanak az eghés kößfegnek, Hivásátok el bé Helchias leányát, Ioachimnak társát tudni az Susannát.

Vtánna küldének oly nagy hamarsággal, Susanna bé jöve Attyával Annyával, Edes magzattyával Attyafiaival, Es rokonságival sok jó barátival.

Az Susanna penigh igen gyenge vala, Piros szép ortzája csudálatos vala, Ió Attyafiai ugy sirattyák vala, Minden ísmérői öt kesfergik vala.

Akkor ő ortzája bé fedezve vala, De az hamis Birák ugy kívánnják vala, Látni ő szépségét és megh elégedni, Azért parancsolák ortzáját ki fődni.

Az két hamis Biró ottan el fel kele, Két kezeket veték Susanna fejére, Susanna nagy sirva menyben fel tekinté, Mert Istenben vala tellyes reménsége.

Az két vén emberek azt felelik vala, Mikor mi az kertben bélyel járunk vala, Ez Aßony az kertben akkor bé jöt vala, Két főlgáló leány csak utánna vala.

Leányokkal aytót hamar bé zárlatá, Es az leányokat tőle le ki boesátá, Az Ifiú reytekből ő hozzája juta, Paráznságképpen véle vigadoza.

Az kert főrdokából mi ez délgot látók, Hozzájáról látván álnokságát, Paráználkodniok öket es

Ifiú legént mi meg nem foghattuk.

7 Mint kívánnyák vala hogy ők el veztenék, Az fegény Suf-
annát ők-is el veftenek, Moyses törvényében mind kettőto
meg ölék, Alnokságok berént az mint ők érdemlék.

Helchias akkoron ő feleségével, Es az Ioachimmal Suf-
anna férjével, Attyafiaival és ifmérőivel, Istent magasztalák
nagy dicshiretekkel.

Akkoron Istenben ők mind örülének, Susannának vigan
ők örvendezének, Hogy semmi seplőben ötet nem érheték,
Artatlannak lölék háláltól meg menték.

Ezt az nagy Vr Isten nekünk meg iratá, Mert ő az igazas-
soha el nem hadgya, ő benne bizókat mind meg óltalmaz-
za, Minden bűk segekben őket meg halgattya.

Daniel Propheta ezt régen meg írta, Es az Bibliából for-
dittá magyarrá, Az Batizi Andras ő betegségekben, Ezer öt-
báz negyven és egy eztendőben.

1541.
V E G E.

Löffen 1628

Löffen 1628 eztendőben

6 Mikoron az házban az főlgák meg hallák, Kiáltáfra hamar keriben futamának, Ezt ők ugy bégyenlik mit az Birák mondnak, Mert ezt az Aßonyhoz többé nem hallották.

Hóldá kelve penigh másod napon vala, Ioachim házához az Kößfegh gyült vala, Az két vén Birák-is oda mentek vala, Minden álnoksággal fővök rakva vala.

Susannát megh ölni ezek igyekeznek, Azért ők mondanak az eghés kößfegnek, Hivásátok el bé Helchias leányát, Ioachimnak társát tudni az Susannát.

Vtánna küldének oly nagy hamarsággal, Susanna bé jöve Attyával Annyával, Edes magzattyával Attyafiaival, Es rokonságival sok jó barátival.

Az Susanna penigh igen gyenge vala, Piros szép ortzája csudálatos vala, Ió Attyafiai ugy sirattyák vala, Minden ísmérői öt kesfergik vala.

Akkor ő ortzája bé fedezve vala, De az hamis Birák ugy kívánnják vala, Látni ő szépségét és megh elégedni, Azért parancsolák ortzáját ki fődni.

Az két hamis Biró ottan el fel kele, Két kezeket veték Susanna fejére, Susanna nagy sirva menyben fel tekinté, Mert Istenben vala tellyes reménsége.

Az két vén emberek azt felelik vala, Mikor mi az kertben bélyel járunk vala, Ez Aßony az kertben akkor bé jöt vala, Két főlgáló leány csak utánna vala.

Leányokkal aytót hamar bé zárlatá, Es az leányokat tőle le ki boesátá, Az Ifiú reytekből ő hozzája juta, Paráznságképpen véle vigadoza.

Az kert főrdokából mi ez délgot látók, Hozzájuk látván álnokságát, Paráználkodniok öket es

Ifiú legént mi meg nem foghattuk.

Inches
Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

hogy ők el veztenék, Az fegény Suf-
Moyfes törvényében mind kettő-
erént az mint ők érdemlék.
telefégével, Es az Ioachimmal Suf-
al és ifmérőivel, Istent magasztalák

mind örülének, Sufannának vigan
semmi feplőben ötet nem érheték,
ól meg menték.

nékünk meg iratá, Mert ő az igazat
enne bizókat mind meg óltalmaz-
n őket meg halgattya.

t régen meg írta, Es az Bibliából for-
zi Andras ő betegségében, Ezer öt-
ndőben.

1541
E G E.

828

1628 esztendőben

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

